

Motion till riksdagen

1988/89:Bo231

av Lars Werner m.fl. (vpk)

Kommunal energirådgivning

Det statliga stödet till kommunal energirådgivning upphörde 1986. Tanken var då att den verksamhet som hade kommit igång i flertalet kommuner och som var av stor vikt för att den beslutade energihushållningen skulle kunna genomföras, skulle fortsätta som en reguljär kommunal verksamhet inom ramen för kommunernas budgetar.

I verkligheten blev effekten den att i mer än hälften av kommunerna försvann energirådgivarna direkt. Sedan har avtappningen fortsatt – men i långsam takt. De få kommunala energirådgivare som tillkommer anställs ofta av de kommunala energiverken, vilket gör deras verksamhet mer knuten till energiproduktionsintressena. Detta är en olycklig utveckling inte minst mot bakgrund av att tidpunkten för kärnkraftsavvecklingen rycker allt närmare.

Kompetensen finns kvar hos många f d kommunala energisparrådgivare. Denna kompetens måste tas tillvara mot bakgrund av det stora energibesparingsbehov som föreligger. Skälen blir bara fler och fler; man kan peka på behovet av att minska koldioxiden i luften och på behovet av att medverka till lämpliga alternativ när lån för byggnation med direktverkande eluppvärmning förbjuds från 1 juli 1989.

Bristerna i systemet före 1987 var att bidraget utgick till 100 % och utan krav på kommunal redovisning av planer och budget. Dessutom fanns och finns ingenting i lagstiftningen som utpekar energirådgivning som en obligatorisk kommunal verksamhet.

Vi föreslår att stödet återupptas i nya former där staten och kommunen delar på kostnadsansvaret, 50 % vardera, och där kommunerna genom ett tillägg i PBL blir skyldiga att bistå med energirådgivning. Detta senare tillägg kan lämpligen formuleras som en sjätte punkt i 11 kap. 1 §, 1:a st PBL, om byggnadsnämndens uppgifter och serviceansvar.

Kostnaden för energirådgivningen i här beskriven form kan beräknas uppgå till 120 000 000 kr. budgetåret 1989/90. Av denna kostnad faller 60 milj. kr. på staten. Dessa medel föreslår vi belasta statsbudgetens elfte huvudtitel, anslag B17.

Hemställan

Med hänvisning till vad som anförts hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som sägs i motionen om bidrag till 50 % av kommunernas kostnad för energirådgivning,

2. att riksdagen för energirådgivning anslår 60 000 000 kr för budgetåret 1989/90 utöver vad regeringen har föreslagit under B17, bil. 13, prop. 100 eller således 60 001 000 kronor, Mot. 1988/89 Bo231

3. att riksdagen beslutar om en sådan ändring i plan- och bygglagen att energirådgivningen blir en obligatorisk serviceuppgift för de kommande byggnadsnämnderna.

Stockholm den 23 januari 1989

Lars Werner (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)

Lars-Ove Hagberg (vpk)

Margó Ingvardsson (vpk)

Jan Strömdahl (vpk)

Berith Eriksson (vpk)

Bo Hammar (vpk)

Hans Petersson (vpk)

Gudrun Schyman (vpk)